

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.639 van 1 december 2011
in de zaak A.194.869/XII-6058**

In zake: Danny PRIEM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Claude Van Marcke en Vallery Declercq
kantoor houdend te 8570 Anzegem
Kerkstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD GISTEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Jan Beleyne
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6/24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 december 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel van 27 oktober 2009 waarbij aan Danny Priem een plaats wordt toegewezen op het tweede gedeelte van de markt, naast de bestaande kippenkraam van Birger Vanhecke en aan Wim Brackez een plaats wordt toegewezen op het eerste gedeelte van de markt, naast het terras van De Kroon, ter hoogte van het huisnummer 6.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 202.611 van 30 maart 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 oktober 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mathy Depuydt, die loco advocaat Claude Van Marcke verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Meindert Gees, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Ter uitvoering van artikel 8 van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten, zoals vervangen bij de wet van 4 juli 2005, keurt de gemeenteraad van de stad Gistel op 10 januari 2008 een nieuw marktreglement goed.

Nadat de FOD Economie op 20 maart 2008 een aantal opmerkingen formuleert, neemt de gemeenteraad van de stad Gistel op 2 oktober 2008 een aangepast marktrechtlement aan, dat in werking treedt op 1 november 2008. Het marktrechtlement, zoals goedgekeurd in de gemeenteraad van 10 januari 2008, wordt ingetrokken met ingang van 1 november 2008.

3.2. Op 27 juli 2009 wordt aan Chris Belpaeme, zaakvoerder van de bvba Belpi-Friet te Gistel, Markt 4, een concessie voor het gebruik van het openbaar domein (open zomerterras) op de Markt ter hoogte van huisnummer 4 toegestaan.

3.3. Bij brief van 19 september 2009 deelt verzoeker aan verwerende partij mede dat hij de abonnementsplaats van Godelieve Latruwe heeft overgenomen - het betreft standplaats nr. 15, ter hoogte van huisnummer 6, naast het terras van “De Kroon”-, met verzoek akkoord te gaan met deze overdracht zodat hij vanaf 5 oktober 2009 zijn ambulante handel, namelijk de verkoop van gebroden wild en gevogelte, op de wekelijkse markt zou kunnen uitoefenen.

Verwerende partij antwoordt bij brief van 28 september 2009 dat de gemeente, overeenkomstig de wet van 4 juli 2005 inzake de organisatie van ambulante handel, kan toestaan dat de overnemer een andere activiteit dan die van zijn voorganger uitoefent, doch dat dit door het college van burgemeester en schepenen moet worden onderzocht.

3.4. Op de website van de stad Gistel, volgens het verzoekschrift “tot 28.09.2009”, wordt de standplaats per abonnement van 10 meter op de maandagmarkt, tot dan ingenomen door Godelieve Latruwe, vacant verklaard.

Bij brief van 22 oktober 2009 aan de burgemeester van de stad Gistel verleent de brandweerdienst van de stad Gistel een negatief advies inzake het plaatsen van een kippenkraam op de markt te Gistel, naast het terras van “De Kroon”.

Op 27 oktober 2009 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel “de abonnementsplaats van mevrouw Godelieve

Latruwe” toe te kennen aan verzoeker, “voor een kippenkraam Priem’s Boerenkip aan ’t spit”, op grond van volgende overwegingen:

“De heer Danny Priem heeft de abonnementsplaats op de maandagmarkt van mevrouw Godelieve Latruwe overgenomen en vraagt om deze plaats in te nemen met een kippenkraam Priem’s Boerenkip aan’t spit.

De heer Danny Priem, Cayennestraat 56 in 8920 Langemark bezorgde alle vereiste documenten i.v.m. deze overname.

In het gemeentelijk reglement op de openbare markten zoals vastgesteld op 10 januari 2008 is geen segmentering opgenomen. Daarom kan de standplaats van de handel in lederwaren van mevrouw Latruwe overgedragen worden aan de handel in kippen en gevogelte van de heer Danny Priem.”

In dezelfde zitting van 27 oktober 2009 beslist het college voorts aan verzoeker een plaats toe te wijzen “op het tweede gedeelte van de markt, naast [de] bestaande kippenkraam van Birger Vanhecke” en aan Wim Brackez, de standplaats nr. 15 toe te wijzen die zich bevindt “op het eerste gedeelte van de markt, naast het terras van De Kroon, ter hoogte van het huisnummer 6”. Dit besluit refereert aan een concessie voor het gebruik van het openbaar domein (open terras), verleend aan de bvba Belpi-Friet en aan het advies van 22 oktober 2009 van de brandweer en steunt op de volgende overwegingen:

“Opdat de heer Chris Belpaeme, zaakvoerder van bvba Belpi-Friet, Markt 4 in 8470 Gistel, een terras zou kunnen plaatsen is het noodzakelijk deze plaats op de maandagmarkt vrij te maken.

Op basis van het negatief advies van de heer Frank Vanhixhe, officier-dienstchef van de brandweer in Gistel, naar aanleiding van de vraag van de heer Danny Priem om op de markt te Gistel, ter hoogte van huisnummer 6 een kippenkraam te plaatsen, wordt aan de heer Priem een plaats toegekend op het tweede gedeelte van de markt.

Het marktkraam van de heer Wim Brackez wordt verplaatst naar de plaats ter hoogte van het huisnummer 6.”

Het betreft het thans bestreden besluit, aan verzoeker betekend op 30 oktober 2008.

Bij brief van 25 november 2009 stuurt verwerende partij aan de raadsman van verzoeker een afschrift toe van het advies van de brandweer.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

4. In de memorie van antwoord werpt verwerende partij een “exceptie van rechtsmacht” op. In het auditorsverslag wordt vastgesteld dat verwerende partij een wettelijk toegekende bevoegdheid heeft aangewend waar geen verplichting tegenover staat die verzoeker, als een recht in zijn hoofd, kan afdwingen. Verwerende partij schrijft in de laatste memorie enkel dat “zij [...] zich [kan] aansluiten bij de visie van het auditoraat”. De Raad doet dit insgelijks. De exceptie over de rechtsmacht wordt verworpen.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

5. Verwerende partij werpt eveneens een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang in hoofd van verzoeker. Verwerende partij komt echter in haar laatste memorie evenmin op deze exceptie terug en stelt enkel, zoals gezegd, “zich [te kunnen] aansluiten bij de visie van het auditoraat”, dat voorstelt om de exceptie te verwerpen. Zij wordt dan ook geacht niet langer op deze exceptie aan te dringen.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. Een eerste middel wordt geput uit de schending van de artikelen 8 en 10 van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening en organisatie van ambulante en kermisactiviteiten, artikel 35 van het koninklijk besluit van 24 september 2006 betreffende de uitoefening en organisatie van ambulante en kermisactiviteiten, en het marktreglement van 2 oktober 2008.

Verzoeker voert vooreerst aan dat de bestreden beslissing onwettig is omdat ze werd gegrond op het reeds ingetrokken marktreglement van 10 januari 2008.

Voorts stelt verzoeker dat verwerende partij niet kan beslissen dat op de overgedragen standplaats geen kippenkraam mag worden uitgebaat. Het toepasselijke marktreglement voorziet immers niet in een segmentering. Evenmin kan verwerende partij in het kader van een overdracht van een standplaats beslissen dat de overnemer niet de overgedragen doch een andere standplaats dient in te nemen. Artikel 13 van het marktreglement stelt aan de overdracht van een standplaats enkel twee voorwaarden. Verzoeker bezorgde de vereiste documenten voor de overdracht van de standplaats van mevrouw Latruwe. Bij de eerste beslissing van 27 oktober 2009 keurt het college van burgemeester en schepenen van de verwerende partij de wijziging van de specialisatie goed. Verzoeker heeft hiermee aan alle voorwaarden voor de overname van de standplaats voldaan. Bij de tweede beslissing van 27 oktober 2009 legt het college van burgemeester en schepenen van de verwerende partij op arbitraire wijze en zonder enige wettelijke basis op dat verzoeker niet de overgenomen standplaats doch een minderwaardige standplaats op het tweede gedeelte van de markt dient in te nemen. Hiermee wordt een aanvullende voorwaarde geschapen die de grenzen van het marktreglement van 2 oktober 2008 te buiten gaat.

7. In de memorie van wederantwoord voegt verzoeker daar nog aan toe dat verwerende partij niet bewijst dat het toestaan van de kippenkraam op het eerste gedeelte van de markt een potentieel veiligheidsrisico inhoudt. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het negatief advies van de brandweer, doch dit advies was op het tijdstip van de bestreden beslissing nog niet eens opgesteld, minstens niet ontvangen door verwerende partij. Het motief van een potentieel veiligheidsrisico is bovendien niet gegrond.

8. In de laatste memorie argumenteert verzoeker nog dat een correcte toepassing van de aangehaalde bepalingen, in de hypothese dat er werkelijk een veiligheidsprobleem is, *quod non*, tot de weigering van de overdracht diende te leiden. Feit is echter dat verwerende partij de overdracht heeft goedgekeurd en het gevolg hiervan had moeten zijn dat de welbepaalde standplaats ter hoogte van huisnummer 6 die voordien aan Godelieve Latruwe toebehoorde, werd toegekend aan verzoeker.

Beoordeling

9. De verwijzing in de bestreden beslissing naar het reeds ingetrokken marktreglement van 10 januari 2008 betreft een verschrijving, die verzoeker niet in zijn belangen heeft geschaad. De inhoud van artikel 13 “overdracht standplaats (KB art. 35)” in voormeld ingetrokken marktreglement, blijkt immers ongewijzigd te zijn overgenomen in artikel 13 van het nieuwe aangepaste marktreglement van 2 oktober 2008.

10. Overeenkomstig artikel 8, § 1, van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten bepaalt het gemeentelijk reglement de voorwaarden bedoeld in het koninklijk besluit ter uitvoering van artikel 10, § 1, met name de voorwaarden waaraan de stopzetting en de onderverhuring van bezetting van de standplaats dienen te voldoen.

Ter uitvoering van deze artikelen bepaalt het koninklijk besluit van 24 september 2006 betreffende de uitoefening en de organisatie van ambulante activiteiten deze voorwaarden onder “Onderafdeling V - Betreffende de onderverhuring van standplaatsen, hun overdracht alsook de opschorting van abonnementen”. Artikel 35, § 1, van dit besluit luidt:

“De overdracht van standplaatsen is toegelaten onder de volgende voorwaarden:

1° wanneer de houder van de standplaats(en) zijn ambulante activiteiten als natuurlijk persoon stopzet of overlijdt of wanneer de rechtspersoon haar ambulante activiteiten stopzet;

2° en indien de overnemer(s) houder(s) zijn van een machtiging tot het uitoefenen van ambulante activiteiten als werkgever en de specialisatie van de overlater voortzetten op elke overgedragen standplaats behalve indien de gemeente een wijziging van specialisatie toestaat.

De inname van de overgedragen standplaats(en) door de overnemer is pas toegelaten wanneer de gemeente of de concessionaris heeft vastgesteld dat:

1° de overlater is overgegaan tot schrapping van zijn ambulante activiteit in de Kruispuntbank van Ondernemingen of zijn rechthebbenden deze formaliteit hebben vervuld;

2° de overnemer beschikt over een machtiging tot het uitoefenen van ambulante activiteiten om dezelfde specialisatie(s) als de overlater of deze toegelaten door de gemeente uit te oefenen;

3° wanneer het gemeentelijk reglement het aantal standplaatsen per onderneming beperkt, de onderneming van de overnemer dit aantal niet overschrijdt.”

Artikel 13 van het marktreglement van verwerende partij bepaalt dezelfde voorwaarden als gesteld in artikel 35, § 1, eerste lid, 1° en 2°, van voornoemd koninklijk besluit, en stelt bovendien in punt 3° dat de onderneming van de overnemer door de overname over niet meer dan één standplaats mag beschikken.

11. Verwerende partij heeft in eerste instantie de op grond van artikel 13.1, 2°, van het marktreglement door verzoeker aangevraagde wijziging van specialisatie op de door hem overgenomen standplaats nr. 15 aan huisnummer 6 op het eerste gedeelte van de markt toegelaten. Met die eerste, door verzoeker niet bestreden beslissing, geeft zij aan dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden die in het marktreglement ten aanzien van een overdracht van standplaats worden gesteld.

Verwerende partij is er evenwel als gemeente overeenkomstig artikel 135, § 2, van de nieuwe gemeentewet ook toe gehouden te zorgen voor onder meer de veiligheid op de openbare wegen en plaatsen op haar grondgebied, en dient meer bepaald passende maatregelen te nemen om rampen zoals brand te voorkomen. De bijzondere reglementering vervat in voornoemde wet van 25 juni 1993 en de bij die wet behorende uitvoeringsbesluiten hebben in hoofdorde een sociaal-economische doelstelling en verhinderen geenszins dat de gemeente daarnaast haar bevoegdheid inzake algemene administratieve politie uitoefent.

Verwerende partij mocht dan ook op grond van die bevoegdheid, met verwijzing naar een negatief advies van de brandweer waarin wordt gewezen op een veiligheidsrisico dat de uitbating van een kippenkraam op die welbepaalde plaats met zich meebrengt, beslissen dat verzoeker op een andere, meer veilige plaats een vaste standplaats moest worden toegewezen. Verzoeker kan dus niet worden bijgevallen dat verwerende partij zonder wettelijke basis een zogenaamde bijkomende voorwaarde zou hebben toegevoegd aan de voorwaarden bepaald in artikel 13 van het marktreglement.

De vraag naar de gegrondheid van het veiligheidsmotief komt hierna aan bod bij de bespreking van het volgende middel, waar verzoeker de deugdelijkheid van dat motief in vraag stelt.

Verzoeker heeft er ten slotte geen belang bij aan te voeren dat verwerende partij de wijziging van specialisatie had moeten weigeren en bijgevolg zelfs de overdracht van de “standplaats per abonnement van 10 meter op de maandagmarkt” van Latruwe. In dat geval immers zou verwerende partij er niet toe gehouden zijn geweest een andere vaste standplaats voor de kippenkraam van verzoeker toe te wijzen.

12. Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

13. Een tweede middel wordt geput uit de schending van de materiële- en formele-motiveringsplicht. Dit middel kan worden onderverdeeld in vijf onderdelen.

In een *eerste onderdeel* voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing verwijst naar de concessie voor het gebruik van het openbaar domein (terras) verleend aan Chris Belpaeme, zaakvoerder van bvba Belpi-Friet, Markt 4 te Gistel, en naar het advies van 22 oktober 2009 van de brandweer van Gistel, doch dat deze stukken hem niet ter kennis werden gebracht.

In een *tweede onderdeel* herhaalt verzoeker dat de bestreden beslissing verwijst naar het oude marktreglement van 10 januari 2008 zodat “de bestreden beslissing niet de (correcte) juridische overwegingen die aan (de) beslissing zijn voorafgegaan bevat, zodat de motiveringsplicht dan ook geschonden is”.

In een *derde onderdeel* stelt verzoeker dat niet te begrijpen valt wat de vrijmaking van de standplaats ter hoogte van huisnummer 4 te maken

heeft met zijn overname van de standplaats ter hoogte van huisnummer 6 en waarom hij de standplaats ter hoogte van huisnummer 6 niet zou kunnen innemen, terwijl dit blijkbaar wel kan voor alle andere handelaars, en in het bijzonder voor Wim Brackez.

In een *vierde onderdeel* betoogt verzoeker dat het college onmogelijk de juridische en feitelijke overwegingen kon kennen op basis waarvan de brandweer besloot tot een negatief advies. Het schrijven van de officier-dienstchef van de brandweer draagt een ontvangststempel van 5 november 2009. De bestreden beslissing werd derhalve genomen ruim één week voor de ontvangst van het negatieve advies van de brandweer.

In een *vijfde onderdeel* tenslotte argumenteert verzoeker dat de argumenten van de brandweer evenmin inhoudelijk correct zijn. Verzoeker is met alle toepasselijke regelgevingen in orde, doch werd niet uitgenodigd hiervan de vereiste stavingsstukken voor te leggen. De bemerking dat de plaatsing van “een kippenkraam of iets dergelijks” in de buurt van woningen en horecazaken niet kan, omdat er steeds een gevaar is voor brand of ontploffing van gasflessen, betreft een algemene bemerking die niet gegrond is op het concreet geval van verzoeker. De brandweer heeft de wagens van verzoeker nooit gecontroleerd en verzoeker beschikt over de nodige keuringsattesten verleend door een erkend controlebureau, wat de nodige garantie biedt tegen brand- en ontploffingsgevaar. Voorts werd door een gerechtsdeurwaarder vastgesteld dat op de maandagmarkt ook een pannenkoekenkraam en een braadworstkraam staan, waarop volgens de verwerende partij klaarblijkelijk geen brand- en ontploffingsgevaar van toepassing is. Ten slotte haalt het advies nog punt 1.3. van bijlage 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1994 tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en ontploffing waaraan de nieuwe gebouwen moeten voldoen aan, waaruit wordt afgeleid dat een minimumafstand tussen de kraam en de gebouwen van 6 meter dient te worden gerespecteerd, terwijl dit koninklijk besluit niet van toepassing is op de wagens/kramen van verzoeker.

14. In de memorie van wederantwoord benadrukt verzoeker nog dat verwerende partij op haar website tot 28 september 2009 de standplaats voorheen ingenomen door Latruwe vacant heeft verklaard en dat de officier-

dienstchef van de brandweer de wagens van verzoeker nooit heeft gecontroleerd, wat verwerende partij duidelijk niet ontkent.

15. In de laatste memorie wijst verzoeker er nog op, wat het derde onderdeel betreft, dat verwerende partij bij het vacant plaatsen van “de standplaats per abonnement van 10 meter op de maandagmarkt”, geen enkele voorwaarde of beperking inzake veiligheid of meer bepaald de aanwezigheid van gasflessen heeft gesteld. Voorts blijft verzoeker erbij, wat het vijfde onderdeel betreft, dat geenszins aannemelijk wordt gemaakt dat een kippenkraam op de markt in de nabijheid van een terras en verschillende woningen een niet aanvaardbaar risico op brand of ontploffing van gasflessen inhoudt. Verzoeker voegt bijkomend ter illustratie nog de brandpreventievoorschriften inzake gasinstallaties voor de wekelijkse openbare markt te Kortemark toe, waaraan verzoeker voldoet. Het is totaal in strijd met de werkelijkheid te stellen dat kramen die werken op gas moeten worden geweigerd op de markt zodra er woningen of horecazaken in de buurt zijn. Keuringsnormen inzake gasflessen hebben in deze hypothese geen enkel doel meer. Ten slotte blijkt volgens verzoeker niet dat de kippenkraam van Birger Vanhecke tevens omwille van veiligheidsredenen is moeten verhuizen van het eerste gedeelte van de markt naar het tweede gedeelte van de markt. Was dit het geval, dan had die kraam die eveneens met gasflessen werkt zelfs nooit op het eerste gedeelte van de markt mogen staan.

Beoordeling

16. Het bewuste advies van de brandweer van 22 oktober 2009 werd aan de raadsman van verzoeker meegedeeld bij schrijven van 25 november 2009. Verzoeker formuleert in het vijfde middelonderdeel ook inhoudelijke kritiek op dit advies. De latere kennisneming van dit advies van de brandweer heeft zich bijgevolg niet voorgedaan in omstandigheden die verzoekers recht om zich in rechte te verweren tegen de bestreden beslissing in het gedrang hebben gebracht. Het primaire doel van de formele-motiveringswet is dan ook bereikt, namelijk de bestuurde een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing dat hij in staat is om te oordelen of, ten aanzien van de motieven, het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem

verschafft, zodat verzoeker geen belang heeft zich vooralsnog op een schending ervan te beroepen.

De beslissing om een concessie voor het gebruik van het openbaar domein aan de bvba Belpi-Friet te verlenen op een plaats, op de markt ter hoogte van huisnummer 4, die voorheen een standplaats op de markt was, vormt voorts het motief om Wim Brackez, die voorheen op die standplaats stond, de standplaats nr. 15 ter hoogte van huisnummer 6 toe te wijzen. De verwijzing naar het bestaan van deze concessie volstaat in het kader van de formele motivering, zodat ze ook niet *in extenso* diende te worden meegedeeld.

Het eerste onderdeel kan bijgevolg niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

17. De grief betreffende de verwijzing naar het ingetrokken marktreglement werd reeds in het eerste middel aangevoerd en aldaar besproken en afgewezen. Het tweede middelonderdeel wordt insgelijks verworpen.

18. De verwijzing in de bestreden beslissing naar de concessie aan de bvba Belpi-Friet en de daarop steunende noodzaak deze standplaats, tot dan toe ingenomen door de kraam van Wim Brackez, op de markt vrij te maken, heeft betrekking op dat deel van de beslissing om de kraam van laatstgenoemde te verplaatsen. Verzoeker toont de onjuistheid van dat motief voor de opheffing van de marktplaats aan huisnummer 4 niet aan. Voorts valt er wel degelijk uit de lezing van de bestreden beslissing te begrijpen waarom deze kraam, zijnde een “slagerskraam (charcuterie, fijnkost)”, die geen gasflessen gebruikt, wél kon worden geplaatst op de standplaats ter hoogte van huisnummer 6, en niet de kippenkraam van verzoeker, die wel gasflessen gebruikt. De beslissing om verzoeker niet die standplaats op het eerste gedeelte van de markt toe te wijzen, doch wel een ander vaste standplaats op het tweede gedeelte van de markt, wordt immers uitsluitend gemotiveerd door het aspect brandveiligheid. Er valt voorts niet in te zien op welke wijze het vacant verklaren van standplaats nr. 15 op de website van de verwerende partij, zonder uitdrukkelijk enige voorwaarde te stellen inzake veiligheid of meerbepaald de aanwezigheid van gasflessen, voormelde motieven ondeugdelijk maken.

Het derde middelonderdeel faalt.

19. Verwerende partij maakt aannemelijk dat het advies van de brandweer van 22 oktober 2009 reeds per e-mail op dezelfde dag naar haar diensten werd gestuurd, en pas nadien per gewone post, zodat het college van burgemeester en schepenen er wel degelijk kennis van heeft gehad alvorens de bestreden beslissing te nemen. Verzoeker doet in de memorie van wederantwoord geen poging om aan te tonen waarom die uitleg, die niet onredelijk overkomt en steun vindt in stuk nr. 6 van het administratief dossier, niet kan worden aangenomen. Hij herhaalt enkel zijn standpunt zoals verwoord in het verzoekschrift, zonder dit nieuw gegeven aangebracht door verwerende partij te betwisten.

Het vierde middelonderdeel mist feitelijke grondslag.

20. Het advies van de brandweer spreekt zich in het algemeen negatief uit over de plaatsing van kippenkramen in de onmiddellijke omgeving van woningen en horecazaken, wegens het risico op het uitbreken van brand en voor het eventueel ontploffen van gasflessen. Het advies stelt dat een minimumafstand van zes meter ten opzichte van vaste constructies zoals woningen dient te worden gewaarborgd. Dat de gasinstallaties over de nodige keuringsattesten beschikken is daarbij voor de brandweer niet doorslaggevend. Verwerende partij maakt aannemelijk en verzoeker spreekt niet tegen dat een grotere gasvoorraad noodzakelijk is voor “een kippenkraam of iets dergelijks”, in tegenstelling tot de beperkte aanwezige gasvoorraad in een wel toegelaten pannenkoekenkraam (2 gasflessen van 18 kg propaan) en een eveneens toegelaten hamburgerkraam (2 gasflessen van 10 kg propaan). Het betoog van verzoeker dat hij zich ook kan behelpen met gasflessen van 18,5 kg zegt niets over het totaal aantal gasflessen en dus ook niets over de totale gasvoorraad aanwezig in zijn kraam.

Ook het argument dat verwerende partij strenger is dan andere gemeenten, die enkel het bezit van de vereiste keuringsattesten zouden voorschrijven, toont op zich niet de onwettigheid aan van de door de brandweer van Gistel en verwerende partij terzake ingenomen zienswijze. De argumentatie van verzoeker kan de Raad van State er niet van overtuigen dat verwerende partij de grenzen van de redelijkheid te buiten is gegaan door aan te nemen dat een kip-

penkraam op de markt in de onmiddellijke nabijheid van een terras en verschillende woningen, gelet op de aanwezige grote gasvoorraad, een niet aanvaardbaar risico op brand of ontploffing van gasflessen inhoudt.

Ook de kippenkraam van verzoekers concurrent, die eerst op het eerste gedeelte van de markt stond, is naar het tweede gedeelte ervan moeten verhuizen. Wat daarvoor de reden was, is niet relevant. Het volstaat om vast te stellen dat verwerende partij de kraam van de concurrent alleszins niet gunstiger behandelt. Dat voorts verwerende partij mogelijk een strengere zienswijze op vlak van veiligheid ten aanzien van kippenkramen in de nabijheid van woningen of terrassen zou aannemen dan voorheen, toont evenmin de onwettigheid aan van dit striktere beleid.

Precies omdat die zienswijze ten aanzien van kippenkramen in het algemeen geldt, was het bovendien niet nodig om verder specifiek de kraam van verzoeker te controleren.

21. Met verwerende partij dient ten slotte te worden gesteld dat de verwijzing naar de te dezen niet van toepassing zijnde andere reglementeringen voor de uitbating van een kippenkraam en, per analogie, naar de basisnormen voor de preventie van brand waaraan nieuwe gebouwen moeten voldoen, voormelde zienswijze evenmin ondeugdelijk maken.

22. Uit al het voorgaande volgt dat het tweede middel niet kan worden aangenomen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

23. Verzoeker put een derde middel uit de schending van het gelijkheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat de verschillende marktkramers verschillend worden behandeld. Verzoeker kan de standplaats die hij heeft overgenomen

ter hoogte van huisnummer 6 niet innemen opdat de zaakvoeder van bvba Belpi-Friet een terras zou kunnen plaatsen ter hoogte van huisnummer 4, terwijl dit klaarblijkelijk geen probleem vormt voor marktkramer Wim Brackez. Hiervoor wordt geen enkele deugdelijke motivering aangebracht.

Bovendien vormt het brand- en ontploffingsgevaar, wat verzoeker betreft, wel een probleem en niet voor andere handelaars, zoals blijkt uit het verslag van de gerechtsdeurwaarder.

Tenslotte is het volgens verzoeker duidelijk dat verwerende partij er alles aan doet om de bestaande kippenkraam van Birger Vanhecke te bevoordelen, terwijl de kippenkramen van verzoeker en zijn zus op onrechtmatige wijze en in strijd met het eigen marktreglement diverse malen de mogelijkheid werden ontzegd een vacante standplaats in te nemen.

Beoordeling

24. Blijkens de bespreking van het tweede middel is het motief dat verband houdt met de brandveiligheid om verzoeker een andere vaste standplaats op het tweede gedeelte van de markt toe te wijzen, deugdelijk bevonden.

Tevens is gebleken dat op afdoende wijze wordt verantwoord waarom de kraam van Wim Brackez en de kramen die eveneens werken op gas doch met veel kleinere hoeveelheden, wel op het eerste gedeelte van de markt kunnen staan, en die van verzoeker niet.

De vroegere beslissingen die ten aanzien van verzoeker en zijn zus werden genomen, zijn niet dienend om de wettigheid van de thans bestreden beslissing te beoordelen.

25. Het derde middel is evenmin gegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

26. Verzoeker voert ten slotte in een vierde middel nog de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij stelt dat verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing wel heel slordig te werk is gegaan, zoals blijkt uit het feit dat de beslissing werd gegrond op het reeds ingetrokken marktreglement, en uit het feit dat pas nadat de bestreden beslissing werd genomen, het advies van de brandweer werd ontvangen. Bovendien werden de wagens/kramen van verzoeker niet eens gecontroleerd door de brandweer. Dat verwerende partij het niet nauw neemt met haar beleid, blijkt ook uit het feit dat ook de rechtmatige aanspraken op een standplaats van de zus van verzoeker werden miskend.

Beoordeling

27. De in dit middel vermeende onregelmatigheden werden reeds aangevoerd in de voorgaande middelen, welke niet gegrond zijn bevonden. Er kan derhalve worden volstaan met de verwijzing naar de bespreking van die middelen, om te besluiten dat deze grieven ook beschouwd in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel, niet gegrond zijn.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 december 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest